

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXVIII. An quâ Humanâ Christus laborarit ignorantîâ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

manu Dei: Sap. 3. *Dextera Dei autem est Beatitude, ut vult Hieron. Aug. &c.* Aut est Dei Majestas ac potentia: ut rectius vult Athan. Bas. Cyril. Amb. &c. Psal. 109. *Sede à dexteris meis*, scilicet. par mihi Majestate: Quæ tamen data est Humanitati non in se, sed in supposito: Ideo Humanitas non est Dea, sed Dei; nec æqualis Deo naturaliter, ut Filius Dei, sed per gratiam, id est, per participationem.

AD II. Christus, quæ Deus, est in gloria in seipso: quæ Homo, est in supposito participatiuè.

Sic AD III. Omnia tradita naturaliter ut Deo; communicatiuè ut homini iusto: Sic AD IV.

AD V. *Ut impleret omnia* de se prophetizata: Vel, per effectus tuos, non locali impietione.

AD VI. Minor falsa est: nam man⁹ esse sine corpore potest saluâ personâ. Itaque indiuisa est, id est, vnū subsistens.

Q V Æ S T I O XXVII.

An Christi Caro, seu Humanitas sit Deificata?

LUTHERANI. non verbis, tamen ipsa videntur asserere: *Esse Deificatam*: ut cui Deus Attributa sua omnia impresserit, velut instrumento: At illa sunt Deus. ples; ut in quo nil sit compositum &c.

ANABAPTISTÆ verò & Schwencfeldiani aiunt ista: *Ut Seruetus l. 2. de Trinit. Caro Christi est diuina, & ex Patris essentia genita.* Memnon Anabaptistarum dux *Ex patris substantia est in vterum Virginis delata.* Proinde ceteri, apud Cochleum lib. de errorib. Monasteriensium: *Christus non habuit veram carnem ex Virgine assumptam.* Et Schwencfeldius lib. de diu. Mat. it. humanit. Christi. *Christi humanitas, post ascensionem est supernaturalis, non naturalis, & est verus Deus.*

LUTHERVS lib. de Cœna. *Necesse habes Christi Carnem; quæ est cum Deo una Persona; longissimè extra*

creaturas ponere; adeoque iam longè, quàm Deus ipse extra creaturas est. Anno M. D. LXXI. teste Canisio in præf. l. 1. de Corruptione Verbi Dei, propè Heidelbergam data licentia est Anabaptistis hanc disputandi questionem: *An Christus ex Virgine carnem assumeret; an aliunde?*

AUTOR. S. Scriptura testatur, natū ex Virgine muliere Christum verum hominem, ac passum. Gal. 3. *Abraha dictæ sunt promissiones, & semini eius, qui est Christus.* Et ex recensentur ex ordine Matth. 1. *Liber generationis Iesū Christi.* &c. Act. 2. *Dauid Propheeta cum esset, & sciret, quia iureiurando iurasset ei Deus, de fructu lumbi eius sedere super.* &c.

2. Clarè sic exponit August. epist. 57. *Quoad Verbum, Christus est Creator; quoad carnem, creatura est.* Idem, Serm. 12. *Natus de Patre creauit & matrem: creatus de matre glorificauit Patrem.* S. Fulgentius l. de Incarn. c. 2. *Creari dignatus est non creatus.* Est itaque Christus totus, Deus; sed non Totum est Deus.

3. Quibus cum sannis CALVINISTÆ Vbi quætarior irrideant, videre dabo forsan alibi. Isti enim adeo nolunt Christo cum Patre esse communia Attributa, Bell. l. 1. de Christo cap. 8. ut nec Opera Dei velint Christum omnia participare Bell. ibid. cap. 9. Argumenta eorum vide ibid. cap. 15. &c. Porro de Animæ Dominicæ Perfectione quæram⁹. Nam de isto plura inferius, quæst. 35.

Q V Æ S T I O XXVIII.

An qua humanâ Christus laborarit Ignorantia?

LUTHERVS in Postilla maiore, concione de Nat. Dom. Intempestuam hæc quidam asserunt narrationem, dicentes: *Filius nescit, d. est, scire noluit.* Quid opus est istū commentū? Christus verus homo fuit; quæ re ut alius purus homo, sed sanctus, non quilibet tempore cogitauit, dixit, voluit, intellexit omnia. Et infra. *Sicut enim non quolibet tempore omnia videt, audit, ac sensit; ita etiam corpus n. n. omnia semper*

per agnovit; sed quantum illi duxit, & docuit Dominus. Idem Dom. 1. post Epiph. Et in epist. Nat. Dom. ex Hebr. 1. Christus non fuit statim ab utero Sapientia & gratia plenus. Quantum ei accessit aetatis; tantum & magnitudinis; quantum magnitudinis; tantum & rationis: Vig. ratione audior, ita & Spiritu eius sit robustior, & Sapientia plenior. 2. Zwinglius in Confess. ad Carolum V. art. 1. Christi sapientia paulatim crevit. Bucerus in Matt. 24. similia Melancthon in Nat. Dom. Brennius & Lollus in Luc. 2.

CALVINUS in Matth. 24. Ter & quater insanus foret, quise gravatim ignorantia subiceret; quam ne Ipse quidem Dei Filius nostrâ causâ subire abnuvit. 1. Idem similia in Luc. 2. & isto Agnoitarum vititur argumento: Verbum accepit corruptibile corpus, ut moriendo pro nobis nos à morte liberaret: Ergo accepit etiam nostram ignorantiam, id est, mentem ignorantem, ut nos ab ignorantia liberaret. Ita apud Bell. l. 4. de Christo. c. 1.

2. Idem in Matth. 24. v. 36. Palam est, communem illi ignorantiam cum Angelis tribui; ut eorum omnium, quæ ad naturam transferenda Ecclesiæ à Iudeis ad Gentes, & per orbem propaganda pertinent. & docere nititur ex Eph. 3. v. 10.

3. Idem in Matth. c. 9. v. 2. Palam est, fidei conscium non fuisse illorum, qui paralyticum ei obtulerunt; abdita quippe, & intus latentis.

4. Idem in Matth. c. 21. v. 18. Nec speciem quidem arboris norat, cui. eo quod fructum non faceret, maledixit.

5. Nicol. Gallasius, Beza in Ecclesia Genevensi Collega, in annotationibus in Irenæum lib. 2. c. 49. Ignoravit, ut disceret ipse, & more hominum erudiretur.

SVADENT istis. 1. Hebr. 2. Debuit assimulari fratribus per omnia, absque peccato. 2. Luc. 2. Puer crescebat & confortabatur spiritu, plenus sapientia, & c. græcè, qui implebatur. 3. Ibid. Iesus proficiebat sapientia, & c. 4. Marc. 13. De illo die nemo scit, neque Angeli; neque Filius; nisi solus Pater. 5. Matth. 26. Si possibile est, transeat à me calix iste: Sed non quod ego volo; sed quod tu. Esse possibile si sciebat, cur dubitabat? Si ignorabat; ergo aliquid nesciebat esse impossibile. cur enim petebat?

AUTOR. 1. Belli tanè discipuli Agnoitarum, & Gnosticorum. Vide in mea Genealog. q. 11. 2. Quantum ille Gallasius abest à Gnosticis? qui sub ferula præceptoris cuiusdam Orbilionis finxerunt alphabetum didicisse Christum; teste Irenæo lib. 1. c. 13.

3. An vero hæc fides etiam quicquâ discrepat ab eorum opinione; qui, ut Iosias Simlerus ait, Christum Philosophum faciunt? Quanquam nescio, an, quæ in Christum isti audacissimè conferunt, vel in veteres Philosophos convenire queant. Haud reor Theophrastum, si folia vidisset arboris, speciem eius ignoraturum fuisse.

4. Quid ego huc congeram, quæ ex D. Tho. p. 3. q. 9. 10. 11. 12. & ex Magistro sent. in 3. dist. 13. Theologi exactissimè, locupletissimeque exequuntur? Quæque Illust. Bell. l. 4. de Christo, c. 3. 4. è SS. Patribus & Ratione producit? Et nos in Parte secunda Discursuum realium, Dom. 1. Epiph. non pauca. Item in Geneal. mea quest. 11. Item in Antichristo quest. 10. & in subiecto zytimate: Vbi & patebit ad SYASIONES Solutio. Vide & q. 32.

QVÆSTIO XXIX.

Num Anima Christi esse prædita debuerit fide infusa?

CALVINUS in cap. 4. Matt. v. 3. Christus Fide, ut alius homo, fuit præditus. Idem in Matt. c. 26. v. 39. Fidem eius rectâ Satanæ aggressus est. Et fide retinuit sibi Deum propitium. Idem in Matt. c. 27. v. 49. Fidem inconcussam in tentationibus, illasam in passione conservavit. Vide inf. quest. 47.

AUTOR. Fides, Hebr. 11. est sperandarum substantiarum: argumentum non apparentium. At Christus sciuit, quod repõ-